

Predmet : Ovčara (Miroljub Vujović i dr.)
Okružni sud u Beogradu – Veće za ratne zločine
Broj predmeta :K.V. br.1/2003

Glavni pretres : 10. februar 2005.

Izveštaj : Nataša Kandić i adv. Dragoljub Todorović, punomoćnici oštećenih

Svedok dr. Ranka Krunic Protic, fizijatar, je na početku istakla da je u novembru 1991. godine radila u Selters banji u Mladenovcu pri Institutu za rehabilitaciju. Po njenim rečima, u ovu banju se smeštaju bolesnici kojima je potreban odgovarajući rehabilitacioni tretman, a ona je radila u delu u kojem su bili smešteni bolesnici u lakšem stanju. Nakon što joj je predložena otpusna lista optuženog Zlatar Vuje, Krunic-Protic je potvrdila da se na njoj nalazi njen potpis, da su tako u to vreme izgledali formulari za otpusne liste i dodala da se ne seća konkretno slučaja optuženog Zlatar Vuje. Svedok je potom istakla da je to jedina dokumentacija optuženog iz Selters banje, pošto je banja kasnije poplavljena. Svedok je dodala da je uz otpusnu listu je trebalo da bude i prateća dokumentacija. Po njenim rečima, optuženi se verovatno nalazio na trećem spratu, s obzirom da je bio pokretan i sa štakom. Svedok Krunic-Protic je rekla da su se pacijenti mogli primiti i drugih dana, pored četvrtka, ukoliko je postojalo slobodno mesto i naznačila da je moguće da je optuženi primljen 18. novembra 1991. godine. Ona je potom naglasila da nije bilo moguće da u dokumentima piše da je prijem bio u ponedeljak, a da je u stvarnosti pacijent primljen u četvrtak. Po njenim rečima, pacijenti su mogli izlaziti za vikend, ali su se morali pojaviti na viziti u nedelju uveče. Nakon što joj je predložena tvrdnja optuženog da mu je nakon nekoliko dana boravka u banji pukla rana, pa je na jedan dan vraćen na VMA, Krunic-Protic je rekla da je teorijski to moguće i dodala da se iz nalaza optuženog vidi da je rana curila i da je postojala mogućnost da on zbog toga ode na dodatnu obradu. Svedok Krunic-Protic istakla je da je režim poseta u banji bio veoma fleksibilan. Objasnjavaajući kako je došlo do toga da svedoči, ona je rekla da ju je pozvao advokat Zlatar Vuje. Po njenim rečima, otpusnu listu za optuženog je ona uradila, a potpisivala ju je zajedno sa šefom odjeljenja i šefom bolnice. Ona je istakla da je moguće da je oba potpisa na otpusnoj listi optuženog stavio dr.Uljarević. Po njenim rečima, pacijenti su mogli da napuste banju, ukoiko su morali nešto da kupe, ili da odu na poštu, ali samo u krugu od 1 km.

Svedok Bogdan Miljanović je na početku rekao da je tokom borbi u Vukovaru bio pri kuhanju na Petrovoj gori. Po njegovim rečima, on je nosio uniformu i imao automatsku pušku, a prepostavljeni mu je bio Pero Miljanović. On je potom rekao da nije učestvovao u borbama i dodao da poznae sve optužene. Svedok je naglasio da mu je optuženi Vujo bio prvi komšija, koji je živeo preko puta njegove kuće. Vujo je po njegovim rečima ranjen krajem oktobra 1991. godine, a vratio sa lečenja par dana pre Nove godine. On je naglasio da je Vujo bio prvo u Beogradu na lečenju, a potom u banji. Kada ga je video pred Novu godinu, optuženi je hodao uz pomoć dve štakе. U nastavku svedočenja Miljanović je rekao da je pre ranjavanja optuženog Zlatar Vuja viđao svaki dan. Svedok je potom izjavio da je za događaje na Ovčari čuo znatno kasnije. Nakon što mu je predložen deo iskaza optuženog Vuja iz istrage u kojem je rekao da je u decembru 1991. godine išao bez štaka, svedok je ostao pri svojim navodima da je optuženog video sa štakama.

Svedok Stevan Kovačević je na početku rekao da poznaje neke od optuženih, a da najbolje poznaje Zlatar Vuju sa kojim je bio komšija. Po njegovim rečima, on je po povratku u Vukovar saznao od brata optuženog Vuje da je optuženi ranjen 30. oktobra 1991. godine. Svedok je istakao da je optuženog po prvi put nakon ovog saznanja video nekoliko meseci kasnije. Govoreći o događajima na Ovčari, svedok je istakao da mu je nakon tri -četiri dana jedan vojnik rekao da se tamo desilo nešto strašno, a detalje je čuo nakon dva, tri meseca. On je na kraju naglasio da je tom prilikom čuo da je vojska na Ovčari pobila Hrvate iz bolnice, koji su se preobukli u lekarske uniforme.

Fond za humanitarno pravo